

Prima instanță - (Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani) M. Murguleț
Instanța de apel - (Curtea de Apel Chișinău) A. Minciuna, V. Sîrbu, V. Mihaila

Î N C H E I E R E

27 decembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului,
judecători

Oleg Sternioală
Dumitru Visternicean
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de avocatul Cebotari Andrei în interesele lui Bîzdîga Vadim,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată înaintată de Bîzdîga Vadim împotriva Direcției de Asistență Socială și Protecție a Familiei r-nul Hîncești, intervenient accesoriu Bîzdîga Cătălina privind contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 01 noiembrie 2017 prin care a fost respins apelul declarat de Bîzdîga Vadim și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 05 aprilie 2017,

c o n s t a t ă :

La 18 noiembrie 2016, Bîzdîga Vadim s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Direcției de Asistență Socială și Protecție a Familiei r-nul Hîncești, intervenient accesoriu Bîzdîga Cătălina anularea parțială a deciziei Direcției Asistență Socială și Protecție a Familiei Hîncești, prin care s-a stabilit graficul nr. 1016 din 04 octombrie 2016 cu privire la stabilirea modului de întrevederi a lui Bîzdîga Vadim cu copilul minor Bîzdîga David și stabilirea unui alt orar de întrevederi a lui Bîzdîga Vadim cu copilul minor Bîzdîga David după cum urmează: fiecare zi de marți și joi între orele 10.00 și 17.00 (luând în considerație că mama copilului se află la studii mai mult de jumătate de zi), restul zilelor din săptămână la înțelegerea părinților, de două ori pe lună reclamantul să poată lua copilul de sâmbătă ora 10.00 pînă duminică ora 17.00, luând în considerație că împreună cu reclamantul trăiesc părinții acestuia/bunicii care nu sunt angajați în câmpul muncii și pot să-i ofere copilului îngrijirea cuvenită.

În motivarea acțiunii a indicat că prin hotărârea Judecătoriei Hîncești din 17 iunie 2016 a fost desfăcută căsătoria încheiată dintre el și Bîzdîga Cătălina și s-a stabilit domiciliul copilului minor Bîzdîga David, cu mama Bîzdîga Cătălina.

Ulterior la 21 septembrie 2016 a înaintat o cerere Direcției Asistență Socială și

Protecție a Familiei r-nul Hîncești prin care a solicitat stabilirea unui grafic de întreveneri cu copilul minor, Bîzdîga David.

Sușține că la 04 octombrie 2016, Direcția Asistență Socială și Protecție a Familiei r-nul Hîncești a întocmit unilateral graficul nr.1016 cu privire la stabilirea modului de întreveneri a lui cu copilul minor Bîzdîga David.

Astfel, prin graficul menționat i-a fost permisă întrevenera cu copilul minor în fiecare zi de joi a săptămânii la domiciliul copilului între orele 17.00-19.00.

Consideră că decizia vizată este neîntemeiată și abuzivă, invocând că îi sunt create impedimente la exercitarea drepturilor în calitate de părinte.

În timpul vizitelor de către fosta soție sau părinții acesteia îi sunt puse mai multe condiții cum ar fi: să nu iasă din ograda casei cu copilul și să se joace cu copilul doar sub supravegherea lor, astfel, nu are posibilitatea de al duce la terenuri de joacă sau în vizită la bunei, care nu l-au văzut de mult timp.

Relatează că la emiterea graficului contestat a fost audiată doar opinia fostei soții, iar el nu a fost citat pentru a expune opinia sa asupra modului de întreveneri.

Sușține că Bîzdîga Cătălina este studentă la Universitatea de medicină și se află de luni pînă vineri la universitate de la ora 08.00-15.00, iar copilul lor minor în acest timp stă cu o doamnă, care are vârsta de aproximativ 70 ani. Astfel, consideră că ultima nu poate să-i acorde copilului grija cuvenită.

Nefiind de acord cu graficul stabilit, l-a contestat în ordinea contenciosului administrativ către organul emitent la 17 octombrie 2016, însă cererea sa prealabilă a rămas fără răspuns.

Prin cererea de concretizare a pretențiilor a solicitat anularea parțială a deciziei emise de Direcția Asistență Socială și Protecție a Familiei Hîncești prin care s-a stabilit graficul nr. 1016 din 04 octombrie 2016, în partea întrevenerii lui Bîzdîga Vadim cu copilul minor Bîzdîga David în fiecare zi de joi de la 17.00 pînă la 19.00 la domiciliul copilului; anularea parțială a deciziei emise de Direcția Asistență Socială și Protecției a Familiei Hîncești prin care s-a stabilit graficul nr.1108 din 30 octombrie 2016, în partea întrevenerii lui Bîzdîga Vadim cu copilul minor Bîzdîga David în fiecare zi de marți și joi la domiciliul copilului între orele 16.00-18.00 și stabilirea unui alt orar de întreveneri a lui Bîzdîga Vadim cu copilul minor Bîzdîga David după cum urmează: fiecare zi de marți și joi între orele 10.00 și 17.00 (luând în considerație că mama copilului se află la studii mai mult de jumătate de zi), restul zilelor din săptămână la înțelegerea părinților, de două ori pe lună reclamantul să poată lua copilul de sâmbătă ora 10.00 pînă duminică ora 17.00, luând în considerație că împreună cu reclamantul trăiesc părinții acestuia/bunei care nu sunt angajați în câmpul muncii și pot să-i ofere copilului îngrijirea cuvenită.

Reclamantul a mai indicat că la 18 octombrie 2016 a depus cerere privind modificarea graficului menționat.

Astfel, la 31 octombrie 2016 a fost întocmit un alt grafic, ținîndu-se cont de declarația depusă de mama copilului minor Bîzdîga Cătălina, în contextul căreia reiese că tatăl copilului nu s-a prezentat niciodată la întreveneri cu copilul său, iar ea nu a avut posibilitatea de a programa alte activități în interesul copilului. Totodată la emiterea graficului din 31 octombrie 2016 s-a ținut cont și de interesul superior al copilului.

A reiterat că pe parcursul lunilor octombrie 2016-februarie 2017 la Autoritatea

Tutelară Teritorială Hîncești au parvenit un șir de sesizări din partea mamei copilului Bîzdîga Cătălina, care informează precum că tatăl copilului nu-l vizitează conform graficului și nu participă cu nimic la întreținerea copilului, fapt ce denotă că Bîzdîga Vadim nu-și onorează obligațiunile de părinte.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 05 aprilie 2017, acțiunea înaintată de Bîzdîga Vadim a fost respinsă, ca fiind nefondată.

Pentru a hotărî astfel, instanța a reținut că afirmațiile reclamantului precum că îi sunt încălcate vădit drepturile de părinte asupra copilului minor sunt pur declarative și neprobate, iar cererile înaintate pun accent pe comoditățile și necesitățile sale și nu pe ale copilului.

A mai constatat că atât reclamantul cât și bunicii paterni nu au avut careva impedimente de a avea întrevederi cu copilului, fapt confirmat prin înregistrările video prezentate de către reclamant. Reclamantul nu s-a prezentat la întrevederi cu copilul conform graficului, iar din acest motiv mama copilului nu a avut posibilitatea de a programa alte activități în interesul copilului.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 10 aprilie 2017, Bîzdîga Vadim a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 05 aprilie 2017, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii menționate și emiterea unei decizii de admitere a acțiunii.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 01 noiembrie 2017, s-a respins apelul declarat de Bîzdîga Vadim și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 05 aprilie 2017.

La 29 noiembrie 2017 avocatul Cebotari Andrei în interesele lui Bîzdîga Vadim, a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 01 noiembrie 2017 și a hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 05 aprilie 2017, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârilor instanțelor ierarhic inferioare și admiterea cererii de chemare în judecată.

Recurentul a declarat cerere de recurs în temeiul art.432, alin.(2) lit.a) și b) din Codul de procedură civilă care statuează că se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească nu a aplicat o lege care trebuia să fie aplicată, a aplicat o lege care nu trebuia aplicată.

În motivarea recursului a indicat că nu este de acord cu soluția instanțelor ierarhic inferioare.

Invocă că concluzia instanțelor investite cu judecarea fondului este eronată, înaintând cererea de chemare a în judecată a solicitat verificarea legalității și echității graficului de întrevederi cu copilul, prin care să îi fie oferit un termen mai mare de a vita copilul, dar nici de cum nu a indicat că are careva impedimente la întrevederile cu copilul, motiv indicat de instanțele ierarhic inferioare la emiterea soluției de respingere a acțiunii.

Menționează că în calitate de tată biologic al copilului este îndreptățit să mențină legătura și comunicarea cu copilul său, însă prin graficul stabilit de Direcția Asistentă Socială și Protecție a Familiei r-nul Hîncești, care fiind contestat în instanța de judecată, instanțele ierarhic inferioare l-au considerat corect și întemeiat, i se îngrădește acest drept.

Invocă că la examinarea apelului instanța nu a făcut referire la probele prezentate, având o abordarea unilaterală și neobiectivă.

Astfel, consideră că concluzia instanțelor investite cu judecarea fondului este neîntemeiată.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei la 01 noiembrie 2017.

Potrivit prevederilor art.434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Cererea de recurs a fost declarată la 29 noiembrie 2017, respectiv în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acest este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse supra, recursul declarat de avocatul Cebotari Andrei în interesele lui Bîzdîga Vadim nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de avocatul Cebotari Andrei în interesele lui Bîzdîga Vadim.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Oleg Sternioală

judecători

Dumitru Visternicean

Dumitru Mardari